

NORMANDIJA

virtualni fotografski dvospev v času pandemije

Petra Puhar in Vitomir Pretnar

Cafe galerija
Pungert Kranj

Na povabilo Sonje Mlakar v Cafe galeriji Pungert v Kranju sva za april 2020 pripravila razstavo Normandija. Pa nas je ustavila pandemija in z njo številne omejitve. A misli so letele naprej, upanje je osvetljevalo zastali čas, slike pa so potrpežljivo čakale. In dočakale. Razstavo Normandija bomo odprli v sredo, 14. julija 2021, ob 20. uri. Prijazno vabljeni.

GOSTITELJ: Cafe galerija Pungert Kranj,
Trubarjev trg 6, Kranj

AVTORJA RAZSTAVE:
Petra Puhar, FD Janez Puhar Kranj
in **Vitomir Pretnar,** FD Jesenice

Normandija, francoska pokrajina ob obali Atlantskega oceana, predstavlja s svojo razgibano obalo čudovit izziv za fotografe. Nivo morja se dviguje v ritmu plime in oseke vsakih šest ur, včasih tudi za več kot deset metrov, in ob tem odkriva nevsakdanje pejzaže, ki so vsako uro drugačni. Poseben čar temu fenomenu daje svojevrstna svetloba. Stik zahodne evropske obale z oceanom se v odvisnosti od vremena odeva zdaj v divje, drugič v nostalgичne tone.

Dramatičnost pokrajine pa se skriva in razodeva v geologiji zgodovine. Na teh obalah je I. 1944 v izjemno težavnih razmerah potekalo izkrcanje zaveznikov, operacija Overlord – največje vojaško izkrcanje v zgodovini človeštva, saj je v invaziji sodelovalo skoraj tri milijone ameriških, britanskih in kanadskih vojakov, ki so iz Velike Britanije prečkali Rokavski preliv in napadli Tretji rajh. Zgodovinarji pravijo, da je bila to edina pravična vojna, ki so jo bojevale ZDA. Žrtve so bile ogromne. Že prvi dan invazije je na obalah in v zaledju padlo okrog 10.000 mladih zavezniških vojakov. Bitkam na obali so sledili boji za vsako mesto, vas, hišo in polje. Z zmagami zaveznikov v Normandiji se je II. svetovna vojna končno prevesila v prid zmage nad nacisti, pa čeprav je do miru preteklo še dvanajst krvavih mesecev.

Ko stojiš na tej obali, začutiš plimo in oseko v vsem, kar dosežeta oko in um. Plimuje morje in z njim obala, živali, ljudje, in plimuje čas, ki lepoto današnje Normandije preveva z usihajočimi, a neizbrisnimi spomini na vojne grozote. Kot da so v pesku še vedno stopinje mladih borcev, kot da se na oddaljenem obzorju izrisujejo konvoji, kot da bo oseka zdaj, zdaj razkrila kaj, česar v miru nočemo videti. Kot slutnja pandemije, nove vojne, ekološkega kolapsa? Nikar!